

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre ... 6 ft.
 Fél évre ... 3 ft.
 Negyed évre ... 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KOZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyilttér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvömá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Vármegyei közmunkánk.

(Az új szabályrendelet bírálata.)



Bács-Bodrogh vármegye legközelebb a közmunkaügyben szabályrendeletet alkotott, mely hivatva lenne, addig is, míg a közmunkaügy országos törvény által rendeztetik, az eddigi állapotokon a szükséghez képest segíteni; ámbar a szabályrendelet a régi gyakorlattól eltérő, nem egy helyes intézkedést tartalmaz s az eddigi állapothoz képest némi javulást helyez kilátásba, mégis sok van benne ami már ez alkalommal sokkal előnyösebben megoldható lett volna.

A közmunkaügy, annyira közérdekű és mindnyájunk anyagi érdekeit érzékenyen érintő dolog, hogy azt hiszem a közjónak tesztek szolgálatot, ha vármegyénk ujonnan alkotott, közmunkaügyi szabályrendeletének némely pontjait bírálata alá veszem s elmondom hogyan lehetne s kellene azon pontokat a közérdeknek sokkal megfelelőbben megoldani.

A fő elv mindenek előtt a szabályrendeletben az, hogy a pénzbeli megváltás kényszerét kimondja a 6-ik §-ban midőn így szól: „Vármegyei közmunka tartozását mindenki pénzzel köteles megváltani”.

Nem lehet kétség, hogy a pénzbeli megváltás kényszere sok visszaállásnak, sőt visszaélésnek veszi elejét s ezen intézkedés úgy hiszem, minden ember föltétlen helyesléssel találkozik; de ha összevetjük ezen szakaszt a 35. és 36-ik szakaszokkal, a melyben megint az mondatik, hogy az így, pénzben megváltott közmunka után befolyó összegek teljesen a vármegye pénztárába szállítandók; akkor bizony azon meggyőződésre jut minden a vármegyétől csak kissé is távoli vidéki ember, hogy eme szakaszok sem a méltányosság, sem az igazságnak, sem pedig a szükségletnek meg nem felelnek. Mert ha az összes közmunkatartozás pénzben a vármegyei pénztárba beszállítatik, mi marad a községek határára keresztülfutó, anélkül is gyakran járatlan utak javítására? honnan veszünk közmunkát arra, hogy az ős természet által nekünk elkészített s minden valószínűség szerint még évtizedeken keresztül a megyei gondviselés által fenntartandó utainkat, legalább néha néhány talicska földdel el egyengethessük? Mert csinált utunk nincs, s hogy majd lesz, e remény, még remény marad ugyan legalább 30 évig, de addig a kátyúk annyira elnyelik még a reményt is, hogy közmunka nélkül, még a vármegye iránti jövőbeli bizalom szárnyain sem tudunk téli időben községünkben kimozdulni.

A fent megjelölt szakaszokon akként lehetne segíteni, s az felelné meg a helyes közlekedési rendszer következményeinek, ha a közmunka csak bizonyos hányadrészen, pl. $\frac{2}{3}$ -részben lenne pénzzel megváltandó s csak ezen $\frac{1}{3}$ -rész lenne a megyei pénztárba szállítandó, a fennmaradó $\frac{2}{3}$ -rész pedig a községek határára keresztülfutó országutak jó karban tartása céljából, a szükséghez képest természetben, vagy készpénzben való felhasználás végett az illető község rendelkezése alatt maradna; ez felelné meg a méltányosság és az igazságnak. Mert a megye minden községe kell hogy egyenlőnek tekintessék, már pedig hol van abban az egyenlőség, hogy némely községek, melyek már műutakkal bírnak, nemcsak hogy élvezik a műut nyújtotta kényelmet, hanem a községük határára keresztülfutó műutakat a megye tartja fenn, míg a másik községek, a melyeknek műutjuk nincs, nemcsak nyakig járnak a sárban, hanem elviszik az összes közmunkájukat a megyei pénztárba, hogy legyen miből a szerencsésebb községek műutait elkészíteni és fentartani, mi pedig szegény mostoha gyermekei a vármegyének, folyton rosszabbodó utaink sárából nem tudunk kibontakozni, mert közmunkánk-ból semmi sem marad nálunk.

A már fentebbi irányban megbírált 6-ik szakasz elolvasásánál még azon kérdés nyomul teljes joggal előtérbe, hogy ha már kimondatik az,

hogy közmunkatartozását mindenki pénzzel köteles megváltani, miért nevezzük ezt közmunkának, miért nem nevezzük meg a maga nevében közmunkaadónak? s ha már közmunkaadóról kell intézkednünk, miért nem szabjuk azt ki a közadók módjára? Hisz így a kiszabás sokkal könnyebb, sokkal világosabb és sokkal méltányosabb lenne, mert az igavonó állatok szerinti kiszabás igen nehéz és nem is ellenőrizhető, minthogy mégis a legloyalisabb állampolgár sem tartja bűnnek az igavonó barmok számát, a valóságnak meg nem felelő összegben bevállani. Hiszen ha például egy 100 lánca földesgazda, a célszerű kezeléshez szükséges összes igavonó állatait s összes közmunkaköteles családtagját őszintén bevállja, úgy az ezen szabályrendeletben megállapított napszámnak a mi vármegyénkben évenként megállapított szokott váltásdíj összegét irány adóul véve, oly nagy összegű váltásdíjat lenne köteles fizetni, ami még az egyenes állami adóknál is nyomasztóbb lenne. Egy 100 lánca földesgazdának, ezen földjeinek okszerű megmunkálásához okvetlenül szüksége van 16 ökör és 8 lóra s legalább 5 munkabíró családtagra, ezek után közmunkaváltásdíja kitenne 84 frtot, ami csakugyan igen nagy összeg, kivált ha észébe jutna a magyar gazdának megkérdezni, hogy milyen ellenszolgáltatást kap ezért az államtól vagy a vármegyétől; mely kérdésre bizony igen kevés helyen mondhatná rá a vármegye, hogy érte igazi jó utat, mert azt nem kap, hanem kap egy a messze jövőben esillámló reményt a vármegye által megcsinálendő mátra s a jelenben olyan megyei utat, a melyen nem az ő közmunkaváltásdíja segít neki, hogy el ne akadjon, hanem a jó ló és az ostor, no meg aztán legtöbbször a jó Isten, aki nyáron a nap melegével, télen pedig a fagy által, ingyen elkészíti a vármegye utait.

De nézzük a szegény fuvaros vízfordó embert, ki két rossz lován kívül egyébbel semmivel sem bír s ki ezen két rossz lova után fizet 2 kétfogatu igaznapszámot a 2 frt 50 kr, összesen 5 frtot, ami neki talán egy havi élelmét képezné, s ha nézzük az érem másik oldalát, egy százezer forint tőkét forgató kereskedő, kinek igavonó jószágja nincs, fizet mint családfele 6 gyalog napszámot s egypár cselédje mint családtag után ismét 6 gyalog napszámot a 60 kr, fizet tehát összesen 7 frt 20 krt. Hol van ezen kiszabásnál az igazság és a méltányosság, midőn az egyik vagyonos ember fizet közmunkát aránylag óriási összeget, míg a másik még vagyonosabb fizet csupán annyit, mint egy kis viskóval bíró napszámos ember; pedig nem állhat meg az az érv sem, hogy talán a kereskedő nem is rontja meg az utat, mint a földművelő, sőt igen, mert a kereskedő áruinak szállítása, sokkal több fuvart igényel egész éven át, mint a gazda természetmánya.

A fentiekből kitűnik, hogy a közmunka váltásdíj kiszabása aránytalanul és méltánytalanul történik, az igavonó jószágok és a családtagok, kulcsaránya szerint; ellenben igazságosan lehetne azt kiszabni az adó szerint után megállapítandó százalékos kulcsaránya szerint.

A 7. 8. 9. és 10-ik szakaszokban van meghatározva az igavonó állatok után kiszabott igavonó, s a családfele és tagok után kiszabott kézi napszámok mennyisége; ezen szakaszokban a kiszabott napszámok mennyisége igen sok és terhes; nincs az országnak egy megyéje sem, a hol a közönség a közmunkával úgy megterhelve volna mint nálunk; különösen sok az igavonó állatok után kiszabott igaz napok mennyisége; a mi majdnem ad absurdum van vive, különösen a 29. §-nál.

Nincs ugyanis meghatározva, hogy a rendszertint igavonó állatoknak tekintetni szokott ló és marha, mikortól veendő fel közmunka alá? a csikó mikor válik lová és a tinó ökörré? nincs meghatározva, hogy a gazda vagy földesur hátasa, vagy luxus lovai közmunka kötelesek-e? nincs meghatározva, hogy a tenyészkanca, csödör, bika,

melyek csak a baromtenyésztés előmozdítása céljából tartanak, közmunka kötelesek-e s ha igen, mennyiben, mert hát a 29. §. szerint ökör és ló közt különbség nincs, s mégis egyes fogatu igaz napszám fogalma alá egy ökör nem vonható, annál kevésbé egy bika, mert még az a gazdasági eszköz, ez idő szerint nincs felföldözve, amely képessé tenné a gazdát egy egyfogatu ökrös szerszámon dolgozni; az igazság követelménye lenne tehát, hogy az ökör közmunka-kötelezettsége csak a kettős fogatnál kezdődjen, akként, hogy két ökör felelné meg egy egyfogatu lovas szerszámnak és négy ökör egy kétfogatu lovas szerszámnak s így tovább, mindig páronként egy lónak.

A 32-ik szakaszt szintén megváltoztatandónak tartanám, mert nem tartom helyesnek, hogy a közmunkaváltásdíj évenként állapítsák meg a megye bizottsága által; sokkal helyesebb volna a váltásdíj összegét már e szabályrendeletben, pl. 10 évi átlag szerint meghatározni, mert én a helyes közmunkaadózási rendszert nem úgy képezelem, hogy a megyei közmunka-szükségletekhez képest arányosítsák és állapítsák meg a váltásdíj, hanem megfordítva, a befolyandó váltásdíjhoz arányítva állapítsa meg a megye minden évben a szükséges közmunkát. Mert csak nagyon ritkán vállik be a „Hands off” a szabadkéz rendszere; holott a takarékos gazda azon elvét tartva szem előtt, hogy „addig nyújtózzál a meddig a takaró ér”, soha sem lehet meghülni.

Dr. Király Sándor.

Válasz.

Cikkiró ur maga is elismeri, hogy a kényesserváltás „sok visszaállásnak, sőt visszaélésnek veszi elejét s ezen intézkedés minden ember föltétlen elismerésével találkozik.” Csak azért kifogásolja azt, mert így — kérde — „mi marad a községek határára keresztülfutó, járhatlan utak javítására?”

E kérdésre megfelel a Községi törvény (1886. XXII.) 21. §. e) pontja, mely szerint: „A község gondoskodik a tisztán községi utakról és egyéb közlekedési eszközökről.”

És hogy ezen „gondoskodás” 1862-től, vagyis a közmunkaügy első szabályozásától, egészen 1878-ig, vagyis addig, mielőtt a fél kényszer-váltás kimondatott, ezen „gondoskodás” miképpen gyakoroltatott: azt legjobban illusztrálja az, hogy megnézzük számokban kifejezve, hogy mennyi út épült a természetben való leszolgálat 16 éve, s mennyi a beszédés félannyi ideje alatt.

A vármegyének van összesen (nem számítva az épülő félben levő palánka-ujvidéket) 155.1 kilométer műútja. Ebből régi: a zombor-bezdáni 21.8 kilométerrel, mely azonban az utóbbi öt év alatt majdnem teljesen megújított; az ujvidék-titeli 4.2 km. és az ujvidék-szegediből, mely ma 26 km., a b. e. Lovászi alispánsága alatt kiépült 6 kmeteres darabka. Tehát régi út van összesen 32 kilométer, új műút pedig, amely 1878-tól fogva készült, 123 kilométer.

Akit ezek a számok nem győznek meg a mostani rendszer helyességéről, annak a kapacitására nem vállalkozhatunk.

Az az állítás: „Kell, hogy a megye minden községe egyenlőnek tekintessék”, elvben igaz, de prakszisban kivihetetlen; mert az egyenlő felosztás elve mellett soha nem lehetne sehol semmiféle műútnak létesülnie. Ezt nem nehéz belátni, ha meggondoljuk, hogy az országban is így van; mert az igazságügyi, közköztartási, közlekedési stb. közvállalatokhoz is járul az adókulcs szerint mindenki, tehát az is, akinek pöre soha nincs, akinek neveltetni való fia nincs, aki sohase utazik. Különböző végelemzésben arra az abszurdumra jutnánk, hogy kiki építsen magának vasutat, gimnáziumot, törvényházat stb.

Egyébiránt az sem áll, mintha a vármegye a közönséges utakra semmit se fordítana. Hiszen a f. évi előirányzatban 12. pont h) alatt e címen

12,000 frt van előirányozva, nem számítva a szintén ez utak érdekében épülő kisebb-nagyobb hidakat, melyekre 7000 frt van fölvéve.

Ha a „vármegyétől távoli emberek“ és „a vármegye szegény mostoha fiai“ alatt netán a distriktusiakat tetszik érteni, akkor ez a panasz ellentétben áll a tényekkel. Felső-Bácska esetleg panaszkodhatnék, de az is csak amiatt, hogy miért nem került még eddig sorra; azonban a Tiszapart ne szóljon egyet se. Vagy mit is mond csak az előirányzat? A szeged-újvidéki, vagyis az egész volt distriktust átszelő utra elő van irányozva a f. évi közmunka-alapból:

8. a), g), k) alatt utkaparókra	2,064 frt.
10. b) és h) alatt fedanyagokra	7,250 frt.
11. a) az ó-becse-petrovosszéli uton levő Csík-híd	3,000 frt.
12. b) a temerini utra 400,000 db téglá 16 frtjával	6,400 frt.
c) ugyanide 2000 m ³ homok	1,500 frt.
15. 8. c) alatt az ó-becse földvári utnak a Csonthalom és Csatornahíd közti része kiépítésére	17,000 frt.
15. 8. e) a tiszaparti vasutrá (ó-becse-kanizsai vonal)	25,000 frt.
15. 8. g) az ada-zentai sárgaparti utra	3,000 frt.

Ez eddig összesen 65,214 frt.
Folytassuk-e még? Ha igen — hát folytathatjuk.

A 15. cím 3—8. pontja az adai, ó-kanizsai, ó-becsei, szenttamási, zentai kövezésekről, majd az ó-kanizsai hidfeljáró utról beszél, segélyezés címén 42,767 frt 90 kr összeggel.

Remélem, a Tiszapartnak a „mostoha“ és „távoliból gyermek“ panaszára sikerült megnyugtatólag felelnünk; de hogy más vidéknek is sikerülne-e így, tettelegesen számokkal megfelelni, azt legalább ilyen mértékben, aligha tehetnők.

Hogy a „közmunka“ teher miért nem nevezetik „közmunkaadó“ címen, az valóban nagyon mellékes tekintet; ily okoskodás szerint a papír forintot sem volna szabad „forint“-nak nevezni, hanem a helyett, hogy: „ime egy forint“, azt kellene mondani: „ime az osztrák-magyar monarchia függő állam adósságának egy, nem ércpénzben teljesítendő fizetéseknél, 100 krig érvényes utalványa“.

Hogy az adó alapján való kivétel igazságszerű lehetne, azt megengedjük; de míg erre törvény nem hozatik, addig a rendeletekkel és prakszissal szentesített mostani alaptól eltérni nem lehet; legkevésbé teheti ezt a vármegye, melynek csak az a feladat jutott, hogy erőszakkal az országos rendeletet végrehajtsa. Egyébiránt — köztiünk szólva — ha azon eszme indítvány alakjában a közgyűlés elé kerülne, nagy valószínűség szól amellett, hogy leszavaztatnák. A száz lánccos földesgazdára eső közmunkát éppen dupla kretával tetszik számítani; mert a tervbe vett vármegyei mintagazdaság éppen csak 8 ökröt és 4 lovat kíván az előirányzatban, pedig azt szakemberek hozták javaslatba.

A szegény vízihordó fuvarosnak, aki két rossz gebéje után 5 frtot kénytelen fizetni, személyét és lovait egyiránt mi is sajnáljuk; de tessék elhinni, hogy azt az adót ő beveszi a vízfogyasztókon, mert ha tud számolni, akkor ráveti a portékára s megveszi a közönségen; valamint hogy a bor-, cukor- és söradó is nem a termelő és gyáros, hanem a fogyasztó bérére megy. Egyébiránt humanitásból tanácsolhatni az ilyen szegényeknek, hogy az összeírás pár hetére adjanak tul lovaikon s akkor majd nem ők, hanem az a más jobb módú vevő, fogja a gebék után a közmunkát fizetni.

Hogy a töke kibujik a közmunka alól, az igaz; de hát az nemcsak a közmunka alól bujik ki, hanem sok más olyan teher alól is, melyet az eldughatatlan föld és ház görnyedve visel. De ez nemcsak nálunk, hanem az egész világon így van, s amennyiben valami eddig föl nem fedezett kémrendszer, mely a zsebek és kasszák üregeibe is belenyúl, kiderítené és megadóztatná őket, hát egyszerűen felszállának a kamattal és megint csak ők kerekednének fölül.

Nem áll ugyan, hogy a közmunkateher az országban sehol se akkora mint nálunk; mert hisz annak ára egyenesen a napszámtól függ és ha több, mint a hegyi vármegyékben: azt könnyen megmagyarazza a munka drágasága s az utak rosszasága nálunk és az ellenkező tényezők fenforgása nálunk.

Azt, hogy a ló és marha mikor vonandó közmunka alá, nem is szükség meghatározni; meghatározza azt a gazda maga, midőn jószágát befogja. Hiszen ha a gazda iga alá valónak találja, csak nem mondhatja a vármegye, hogy nem arra való! A lukszusló persze hogy fizet közmunkát, hiszen a háttas ló is egytermesztű az igavonóval. A tenyészállatok, amennyiben nem igavonók, nem közmunka kötelesek; ha igavonók

is, akkor már kötelesek. Ez magától értetődik s így felelt ki a prakszis.

Hogy az ökor nem páronkint, hanem egyenkint van a lóval egyértékűnek véve, az a 71700. ex 1862. alaprendelet egyik pontján alapszik, mely erőszakkal megkülönböztetést nem ismer.

Különbö is nálunk ökröt nem a szegényebb, hanem a gazdagabb ember tart s így a méltányosság is a rendelet mellett küzd.

A tiz évi átlagos ár nem igen eredményezne a jelenbelitől eltérést. Azt, hogy a bevételhez arányosuljon a kiadás és ne megfordítva, nem is kell sürgetni, mert az úgy is úgy van, lévén az útépitési alap előirányzatának készítésénél az évi közmunka-összeírás az egyedül mértékadó alap, melyen túl úgy is hiába nyújtózkodnánk. Egyébiránt ezek olyan nézetek, melyek mellett az öszi közgyűlésen megokolt indítvány alakjában bátran fel lehet szólalni.

A többiben egyetértünk a felszólaló urral.

Szerk.

A 40-ik márc. 15-re.

Megnyit a sár! — Sötét, vak éjjeléből
Verőfény tör ki! — bűvös látomány!
Éltre kél a megdermedt enyészet,
S a sivatag virágot hajt nyomán.
Zarándok csillagtábor száll a földre,
Testvérüket jönnek köszönteni:
Szabadság! a te születésnapodra
Dobognak föl ma szívek ezrei!

Ez a nap az egyetlen, igaz ünnep,
Ezt üljed, oh magyar völgyön-hegyen!
Bölcső dalába szódd tündérmesének,
S a sárba' legszebb álmod ez legyen!
Ezért a névett haltak meg apáid,
Viharban érte szívök vére folyt! —
A legdicőség, a legszentebb örökség —
Ez örökséget ne gyalazza folt!

Szétfoszlott ama nagy idők nagy álma,
Vértanúság? Haldokló szép rege — —
De hajh nem halt meg Caesar, Leonidas,
S a Thermopylák hősi serege!
Meggzényenülve hátrált a halál is,
Szembekötődött játszottak vele!
Egész dicsőség glóriája rajtok,
Ha ott veszett a küzködők fele! — —

Egyszer csak megkondulnak a harangok,
A véres kard gyors vándoruttra kél;
Kéztördelést, elcsukló ima hangját
Hordozza szerte bús alkonyi szél.
Láng gyullad a tetőn és szórja üszkét,
Vad özönével úgy zudul le ránk, —
Eloltani hatalma nincs az égnek:
Ah! a szívekbe kapott az a láng!

Aztán egy dörgés rázza meg a léget,
Égzengésnél, viharnál harsogóbb — — —
Ugy áll ki szembe tenger áradattal,
Keze lobogtat büszke lobogót.
És hangja földöntül, elvarázsló,
A szívnek, észnek örökös talány;
Csak annyi szent: a vén világ megingott,
S bilincs szakadt meg Tirtaeus dalán!

És utra indult Kánaánt keresni
A büszke, délceg, riadó sereg;
Kard sincs kezökbe, vért se földi mellök,
Szívökbe vannak mind a fegyverek.
Hol utjok vitt: hajnal hasadt az égen,
Földön tavasz viránya fakadott,
Az örök szentháromságot hozák meg:
Mindig egyenlőt, testvért, szabadot!

Valami füstölög a láthatáron . . .
Otromba felhő árnya közeleg,
Eddig, tovább ne! — int Kárpátnak orma,
A míg szívünk van s benne vér, meleg!
Oh nép, ki megvívta a lét csatáját,
Halálnak árán váltál életet:
Hatalma rajtad nincs az elmúlásnak,
Virulni, élni: a te végzeted!

Völgyi Gusztáv.

Hirek.

Nőegyleti közgyűlés. A zombori jótékony magyar nőegylet március hó 11-én d. u. 3 órakor a városi tanácsstermben évi közgyűlést tartott. Az együletnek 1887-ben 110 rendes tagja volt: Ügyeink elintézésére egy közgyűlést és hét választmányi ülést tartott. Az egyület segélyezési alapja 1887. december 31-én 9409 frt 52 kr-ra emelkedett. Az óvoda alap, 7946 frt 57 kr, az óvoda alapítására és felszerelésére teljesen felhasználott és pedig 7000 frt alapítványképp 1946 frt 47 kr pedig az óvoda felszerelésére, ezenkívül az egyület, magángyűjtés útján 100 frttal járult a zárda kápolnájának kifestéséhez és színes ablakokkal való ellátásához, úgyhogy az egyület az óvodára és apácázárdára összesen 8046 frt 47 krt áldozott. Az egyület a lefolyt évben 25 házi szegény rendes segélyezésére és számos más szegénynek fűtőre, ruházatra, gyógyszerre, lakbérre stb. 1176 frt 9 krt fordított. A

szegény gyermekek felruházására rendezett karácsonyünnepély alkalmával 132 szegény gyermeket ruházott fel. A közönség az egyület iránt, tekintve nemcsak emberbaráti működését mindinkább nagyobb érdeklődést, jóakaró támogatást tanúsít. Az egyület által jótékony célra rendezett táncmulatság 356 frt 30 kr bevételt és 165 frt 29 kr kiadást s így 191 frt 1 kr tiszta jövedelmet eredményezett. A közgyűlés köszönetet mond azon urhölgyeknek, kik a bál sikerét belépőjegyek elárúsítása és felülfizetések gyűjtése által biztosították. Sándor Erzsike és Fernbach Angela k. a. 100 frt 90 krt, Tessényi Vilma és Longauer Gizella k. a. 55 frtot, Bittermann Hermina és Schaffner Angela k. a. 42 frtot, Kalapsza Bella és Készmárky Ilona k. a. 45 frtot, Mihályi és Havel k. a. 27 frtot, Gallé Gizella és Armbruszt Gizella k. a. 13 frt 40 krt gyűjtöttek. A számvizsgáló bizottság: Dömötör Pálné, Kohut Henrikné és dr. Margalits Ede indítványára a teljesen rendben talált számadások alapján Esztergamy Károly pénztárnok urnak az 1887-ik év számadásaira nézve a felmentvény megadott és neki buzgó fáradozásáért köszönet mondatott. Az 1888-iki számadások megvizsgálására kiküldettek: Gallé Emilné, Husveth Istvánné és dr. Margalits Ede; a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldettek: Kirehner és Wundszámmé urnók. Az 1888-iki karácsonyünnepélyre, szegény gyermekek felruházására, az egyület saját pénztárából 100 forintot utalványozott, egyben tudomásra hozatik, hogy a zombori takarékpénztár igazgatósága ugyanezen célra 150 forintot volt kegyes ajándékozni, miért is elhatározott, hogy nevezett intézet igazgatójának, Barthal József urnak, az egyület hálás köszönetét jegyzőkönyvileg ki fogja fejezni. A szegény gyermekek felruházására szánt karácsonyünnepély javára az egyület koncertet fog rendezni. — Az alapszabályok 6. §-ának módosításának kieszközölésével az 1885. és 1886. évi közgyűlések határozatainak értelmében meghatalmaztatnak: Esztergamy Borbála elnök, Paresetich Fanni alelnök és dr. Margalits Ede titkár. — A három megüresedett választmányi tagságra egyhangulag megválasztatnak: Mihályi Jánosné, Schaffner Károlyné és Joksmann Izabella urnók. — A közgyűlés az egyület elnöknek, Esztergamy Borbála urnóknak, és az együleti titkárnak, dr. Margalits Ede urnak, jegyzőkönyvi köszönetet mond az egyület ügyeinek buzgó és sikeres előmozdításáért; mire a közgyűlés véget ért.

A képviselőháznak ülése az a husvétünnep előtt körülbelül a folyó hét végével fog véget érni. A kisegítő birák alkalmazásáról szóló tvjavaslaton, a mentelmi bizottságnak néhány mentelmi ügy iránti jelentésén s a kérvények egy sorjegyének kivétel más ügy nem kerül ezen idő alatt érdemleges tárgyalás alá. Tárgyalandó lenne ugyan még egy törvényjavaslat, mely a használt üres petroleumhordóknak vámkezeléséről szól, de minthogy a képviselőház közgazdasági bizottsága e javaslaton egy módosítást tett, s minthogy e törvénynek tárgyalás fogva egyértelműleg kell megalkotnia a magyar és osztrák kormányok által: a magyar kereskedelmi miniszterium a szóban forgó módosítás tárgyában érintkezésbe volt kénytelen lépni az osztrák kormánnyal. Ennek folytán ma még bizonytalan, vajjon a kérdéses tvjavaslatot napirendre lehet-e tűzni a husvétünnep előtt.

Közgyűlés. A „Zombori kaszinó-egyleti dalárda“ működő tagjai 1888. évi március hó 18-án, vasárnap, délután 3 órakor rendkívüli közgyűlést tartanak, a következő tárgysorozattal: 1. A lemondás folytán megüresedett karnagyi és titkári állások betöltése. 2. A szegedi országos dalártnepélyben való részvétel ügye. 3. A „Brassói magyar dalárda“ meghívása 25 éves jubileumi ünnepélyére. 4. Indítványok.

Hirdetmény. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a magy. kir. honvédségi Ludovika-akadémiában szervezett „tényleges állományú tisztképző tanfolyamban“ az 1888. tanévre betöltendő helyekre vonatkozó pályázati hirdetmény a városi levéltárban folyó évi március hó 15-től április hó végeig a délelőtti hivatalos órákban az érdekeltek által betekinthező. Kelt Zomborban, 1888. évi március hó 14-én. Dr. Csibás Benő, polgármester.

A képviselőház első ülészaka, valószínűleg május hó 10-e táján fog berekesztetni, s nyomban utánna megnyitja a második ülészaka. Végleg elhatározott dolog lévén ugyanis az, hogy ez idén a delegációk május 15-ére hivassanak össze, minthogy ezen delegációk tagjainak megválasztása az első ülészakban nem történt, megelőzőleg okvetlenül szükséges az ülészakot berekesztetni. Az új ülészak első teendőjét természetesen a delegáció tagjainak megválasztása s a ház bizottságainak újra alakítása fogja képezni.

Az ujoncozás már megveszerte folyik, de mint az eddigi adatok bizonyítják, gyöngye eredménytel. Az eredményt különben az ujoncozás végetével közölni fogjuk.

Felületés. A Pesti Hirlapot negyedévenként egyszer félre szokták vezetni helyből és vidékünkől olyan mesékkel, melyek ugyan nem szellemesek, de azért a ferde helyzetek folytán, mégis komikus erővel hatnak a viszonyok ismerőire. A március 13-iki, keddi, számban is volt ilyen derűt keltő hír és pedig ezuttal se nem a krusevlyai tüzoltók, sem holmi elemi iskolások képzelt párbaja, hanem a gabnapiac és a gazdaság volt az alany. A jeles nemzetgazdász több helytelen ráfogás után így végezi: „Általában állíthatom, hogy a gabona irányzata igen emelkedő. A kereskedelem különben sokat szenved a nagy hófúvások miatt csaknem járhatatlanná vált utak következtében. Néh. Karakus Márkó hagyatéka-hoz tartozó 15,000 mmásza búzát nyilvános árverésen Wiener Ignác csonoplai nagykereskedő vette meg 6 frt 35 kr átlagos árral.“ Szegény Karakus Márkó, akinek az életen keresztül születéstől haláláig együttvéve 15,000 krajcár sem fordult meg a markodban, bocssáss meg annak a csintalan fickónak, aki neked, utcán megfagyott hajléktalannak ekkora hagyatékot tulajdonított. Hisz a Wiener Ignác se haragszik rája; pedig az ő nagykereskedése is kicsivel ér többet, mint a Karakus hagyatéka. — A Pesti Hirlap pedig, mely vidékünkön nagyon el van terjedve, megbecsülhetné már magát végre-valahára azzal, hogy ne tréfa-űző síhederek, hanem egy rendes, állandó megbízott tudósító lássa el bácskai hírekket. Igaz, hogy ez belekerül egy tiszteletpéldányba, de legalább nem lesz mindennuntalan kitéve efféle felületéseknek.

Lószemle. Vasárnap délelőtt egy katonai bizottság a honvéd lovak fölött szemlét tartott s azokat saját orvosa által megvizsgálatta.

Melléklet a „Bácska“ 22-ik számához.

Ó-Becse, 1888. március hó 11.

(Színeszet. — Kerekpár-Egyesület bankettje. — Népköri estély. — Művész-egylet.)

Pesti Thász Lajos színtársulata e hó 8-án — esztörtökön tartotta búcsú előadását. A Mikádó bőhozatos japáni operette került ez alkalommal színre, igen szép számú közönség előtt.

E három heti működésükön áttekintve, csak megelégedésünkkel adhatunk kifejezést. Mindent elkövetett az igazgató a társulattal együtt, hogy a vándor társulatról elterjedt előítéleteket eloszoltsa. Igen szép vonásul jegyezhetjük fel azt is, hogy a búcsúelőadást hirdető számlapon felhívta az igazgató mindazokat, kik társulatának valamely tagja által ki nem elégittek volna, hogy nála jelentkezzenek.

De ők is megelégedve távoztak innen, mert közönségünk meglehetősen támogatásban részesítette őket. Egyes esték különösen látogatottak voltak. Így február hó 27-én a „Király fogást“, 29-én a „Subancot“ tömött terem előtt adták. Bátran állíthatjuk, hogy Ó-Becse közönsége ez ideig még egy társulatot sem részesített ily pártolásban. Mint ezt. Ime láthatjuk ebből, hogy a jó színtársulat megalkotja a jó közönséget. — Meg is érdemelte a társulat, mert vannak jeles tagjai is, így Ferenciné, kinek igen kellemes, fillémes hangja van s kirolmondhatjuk Hugó Viktor e mondását: „szép, de esinosabb, mint szép, s kedvesebb, mint esinos.“ Továbbá Kövessyné, Kárpáti Katica, Viola, Kövessy, Jeszenszky és Asztalos.

Nagy sikerrel adták elő a „Eleven ördögöt“ és a „Subancot“, különösen ez utóbbit, ugy annyira, hogy számosan ígéretet tettek, hogy kirándulnak Török-Becseire is az este, melyen e darabot, hozzák színre. Mi pedig kívánjuk, hogy új állomásukon Török-Becsen is, ne jobban, de oly pártolásban részesüljenek, mint minálunk.

Sajnáljuk, hogy nem nyithattak új bérletet, kellen a terem, e hó 12-én megkezdendő sorozáshoz.

De nem, nem... már kiürültek a tárcák. Legalább ezt kell következtetnünk abból, hogy az ó-becsei Kerekpár-Egyesület által egy társas vacsora megtartására felszólító aláírási ív nem talált kellő pártolásra. Így e bankett elhalasztott jobb időkre. (Bár kár volt, mert esetleg ha valaki vidékét vezetett volna, szépen felül.) Igen fájón eshetik az új együletnek a műveltebb közönség részéről mutatkozott közöny. Pedig, ha valamely egyület, kör, vagy e sport-egylet, mely az ifjúság zömét zárja magába, igen megérdemelné a támogatást.

E hó 15-én — esztörtökön — a Magyar Népkör társas vacsorával egybekötött estélyt rendez tagjai körében, kiválóbb módon óhajtván megünnepelni március hó 15-ének 40 éves évfordulóját. Ez estély igen sikerültnek és a mult éveknel látogatottabbnak ígérkezik.

Megemlítem még, hogy egy igen szép és pártolásra méltó egylet van alakulóban. S ez a Művész-egylet. Az eszméi erkölcsileg úgy, mint anyagilag kifogástalan és életbelépését csak örömmel üdvözölhetjük. Környékünk, a nagy rétek igen alkalmasoknak ígérkeznek műveltségére és a mint közönségünk a most felállítandó selyemgubó-raktár részére feltek enged át, ugy ez egylet is számíthat ily kedvezményre. Különben ez egyletről később részletesebben megemlíkezzük.

Járásunkban a sorozás — mint már fennebb említém e hó 12-én kezdődik és 20-ig tart.

—S—

Bács-Bodrogh vármegye szabályrendelete az éves eselések felmondási és szegődési idejének megállapításáról.

1. §. A juhászok felmondási ideje, az október hó 26-án, azaz Demeter napján déli 12 órakor kezdődő szolgálati időt megelőző két hónap, vagyis augusztus hó 26-ára és a többi mindenennél éves eselések felmondási ideje, az újév napkor, déli 12 órakor kezdődő szolgálati időt megelőző két hónap, vagyis november hó 1-re állapítatik meg.

2. §. Az 1. §-ban megállapított szolgálati idő utolsó két hónapja előtti időben a gazda semmiféle körülmények között sines jogosítva szolgálatkérés céljából elbocsátó levelet kiszolgáltatni, vagy eselédjének szolgálatkérés céljából való eltávozását megengedni; s amely gazda jelen szakasz ellen vét, minden egyes esetben 2 firtól 50 firtig terjedhető s az illető község, vagy város szegénypénztárába fizetendő pénzbüntetéssel, vagy pénzbüntetés behajthatatlansága esetében 12 órától 5 napig terjedhető elzárással büntetettik, az elbocsátás pedig érvénytelennek tekintetik.

Ezen szakasz alól azonban kivételnek azon esetek, melyekben a szolgálati viszony előre nem látható rendkívüli körülmények folytán az 1. §-ban kitűzött határidőn belül szűnik meg.

3. §. Azon eseléd, ki elbocsátólevelével nélkül helyet keres, vagy elszegődik és azon gazda, ki elbocsátólevelével nélkül bármely időben eselédet fogad, 2 firtól 25 firtig terjedő s az illető község, vagy város szegénypénztárába fizetendő pénzbüntetéssel, vagy a pénzbüntetés behajthatatlansága esetében 12 órától 3 napig terjedhető elzárással büntetettik és a felfogadás pedig érvénytelennek nyilvánítatik.

4. §. Minden gazda köteles évi eselédjének a megtörtént felmondás után a szolgálati idő utolsó két hónapja alatt, az 5. §. korlátai között az új szolgálatkérés céljából összesen három napi szabadságot, beleértve vasár- és ünnepnapokat is, engedélyezni. E három napi idő akár egyszerre, akár megszakítva vehető igénybe.

5. §. Amely gazdánál több éves eseléd áll alkalmazásban, ott a 4. §. szerint engedélyezendő

szabadságidőt, az összes évi eselédeknek legfeljebb egyharmada veheti egyszerre igénybe; a sorrend megállapítása a gazdát illeti.

6. §. Amely eseléd a szolgálati év első napján, vagyis a juhász Demeter napján és a többi éves eseléd — ide értve az éves nöcselédet is — újév napján délután szolgálatba be nem áll, vagy a gazda engedélye nélkül szolgálatkérés, vagy más ürügy alatt bármily rövid időre szolgálatát elhagyja, szökevény eselédnek tekintetik s ellenében az 1876. évi XIII. t. c. 57. §-a szerinti eljárás alkalmazandó.

7. §. A pénzbüntetéssel büntetett eseléd helyett a eseléd nem fizethetése esetén, rendszerint a szolgálatadó gazda tartozik a pénzbüntetést a eseléd bent levő fizetéséből előlegezni.

8. §. A fentebb említett esetekben első fokban, a nagy- és kisközségek területén az illető járás főszolgabírája, a rendezett tanácsú városokban ellenben a rendőrkapitány, vagy a városi tanács által erre megbízott városi tisztviselő, másodfokban a megye alispánja, harmadfokban a magyar királyi belügyminiszter ur bíraskodik.

Kelt Zomborban, Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának 1888. évi február hó 28-ik napján megtartott rendkívüli közgyűléséből.

Jegyzette és kiadta:

Bertolinó Sándor s. k.,

I. al- s th. főjegyző.

Zombor sz. kir. város alsó fokú ipar és kereskedelmi iskolájának szervezési szabályrendelete.

Első rész.

Az intézet címe, fentartója, részei s a felügyeleti jog gyakorlása.

1. §. Az intézet címe: „Zombor szab. kir. város közép kereskedelmi s alsó fokú ipar és kereskedelmi iskolája.“

2. §. Az intézet fentartója: Zombor szab. kir. város közönsége.

3. §. Az intézet három részből áll, u. m. közép kereskedelmi, alsó fokú ipar és alsó fokú kereskedelmi iskolából, a melyek egymással szerves összefüggésben, közös igazgatás alatt állanak.

4. §. A közép kereskedelmi iskola áll: előkészítő és három kereskedelmi osztályból; az alsó fokú ipariskola: kellő számú előkészítő és három iparos osztályból; s végre az alsó fokú kereskedelmi iskola: három kereskedelmi osztályból.

5. §. Valamennyi iskola főfelügyelet tekintetében a m. k. vallás- és közoktatásügyi miniszterium alatt áll. A közvetlen ellenőrzést és felügyeletet Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága — az általa kiküldött 11 tagú bizottság által — gyakorolja, a melynek tagjai három évről három évre a városi közgyűlés választja. E bizottságnak hivatalból tagjai: az intézet igazgatója s egy, a tanári testület által saját kebeléből tanévkenint kiküldött intézeti rendes tanár. Az elnököt e bizottság maga, saját kebeléből, választja.

Második rész.

Az iskolai eljárás és ügyvitel.

I. Fejezet.

Tanterek, tannyelv.

6. §. A középkereskedelmi iskola tanterve a következő: Kötelezett rendes tantárgyak s a tanórák beosztása

a) az előkészítő osztályban:	
1. Hit- és erkölestan hetenkint	2 óra.
2. Magyar nyelvtan	4 "
3. Német	2 "
4. Számítan	4 "
5. Írás és írási gyakorlat	4 "
6. Hazai földrajz és történelem hetenkint	4 "
7. Természetrájt és természettan	4 "
Összesen hetenkint	24 óra.

b) az első osztályban:	
1. Hit- és erkölestan hetenkint	1 óra.
2. Magyar nyelvtan	4 "
3. Német	3 "
4. Kereskedelmi földrajz	2 "
5. Történelem	2 "
6. Természetrájt és természettan (áruismével) hetenkint	2 "
7. Számítan	3 "
8. Kereskedelmi isme és levelezés hetenkint	3 "
9. Szépirás és írási gyakorlat	2 "
10. Rajz hetenkint	2 "
Összesen hetenkint	24 óra.

c) a második osztályban:	
1. Hit- és erkölestan hetenkint	1 óra.
2. Magyar nyelv- és irálytan	3 "
3. Német	3 "
4. Kereskedelmi földrajz	2 "
5. Történelem	2 "
6. Mennyiségtan (általános)	2 "
7. Kereskedelmi számítan	3 "
8. Könyviteltn	3 "
9. Kereskedelmi isme és levelezés hetenkint	2 "
10. Váltóisme és kereskedelmi jog	2 "
11. Nemzetgazdaság- és pénzügyisme	2 "
12. Szépirás és írási gyakorlat	2 "
13. Rajz hetenkint	2 "
Összesen hetenkint	29 óra.

d) a harmadik osztályban:	
1. Hit- és erkölestan hetenkint	1 óra.
2. Magyar nyelv és irodalom	3 "
3. Német nyelv és irálytan	2 "
4. Történelem	2 "
5. Kereskedelmi számítan	3 "
6. Könyviteltn	3 "
7. Kereskedelmi isme és levelezés hetenkint	2 "

8. Váltóisme és kereskedelmi jog	3 "
9. Nemzetgazdaság és pénzügyisme	3 "
10. Szépirás és írási gyakorlat	2 "
11. Rajz hetenkint	2 "
Összesen hetenkint	26 óra.

Ezekon kívül minden tanuló hetenkint 2 órán át tornatanításon köteles részt venni.

Nem kötelezett tantárgyak:

1. Szerb nyelvtan hetenkint	3 óra.
2. Francia nyelvtan	2 "
3. Ének	1 "

7. §. Az alsó fokú ipar és kereskedelmi iskola tanterve, rendtartási és fegyelmi szabályai, az iskolának vezetése és igazgatása a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak 1885. évi augusztus hó 3-án 29801. sz. a. kelt rendeletével vannak szabályozva; jelen szabályrendelet tehát főleg a közép kereskedelmi iskolára vonatkozó intézkedéseket tartalmazza.

8. §. Az intézet tanítási nyelve: a magyar.

II. Fejezet.

Az iskolai rendtartás.

9. §. A közép kereskedelmi iskola szeptember hó 1-én, az alsó fokú ipar és kereskedelmi iskola szeptember hó 15-én nyílik meg. Mindhárom iskolánál a tanév a következő év június hó 29-én záródik be.

10. §. A közép kereskedelmi iskola tanulóinak szabályszerű felvétele az iskolai év megkezdésekor, szeptember hó három első napján történik. Az alsó fokú ipar és kereskedelmi iskolában a félévet szeptember hó 5-től ugyanazon hó 10-ig történik.

11. §. A beíratás — valamennyi tanulóra nézve — az igazgató, ezenkívül az egyes osztályokra nézve az illető osztályfőnök végezi. A beíratási ívek, mint a statisztikai adatok forrásai, az igazgatóság irattárában tartandók.

12. §. A közép kereskedelmi iskola előkészítő osztályába oly tanulók vétetnek fel, kik vagy az elemi népiskola 4-ik osztályát jó sikerrel végezték el, vagy pedig, az ezen osztályra előírt tananyagból, sikeresen állják ki a felvételi vizsgálatot.

A közép kereskedelmi iskola 1-ső osztályába oly tanulók vétetnek fel, a kik vagy ez iskola előkészítő, vagy az elemi népiskola 6-ik, vagy valamely közép vagy polgári iskola 2-ik, vagy az alsó fokú kereskedelmi iskola 3-ik osztálya sikeres bevégzését bizonyítvánnyal tudják igazolni, avagy pedig az előkészítő osztályra előírt tananyagból sikeresen tesznek felvételi vizsgálatot.

Az alsó fokú ipar és kereskedelmi iskolába való felvételt az erre vonatkozó miniszteri utasítások szabályozzák.

13. §. A felsőbb osztályokba való felvétel a megelőző osztálynak sikeres bevégzésétől függ.

14. §. A félévet vizsgálatot az igazgató, vagy helyettesének elnöklété alatt az illető osztály tanárai tartják meg.

15. §. A közép kereskedelmi iskola egy-egy osztályába 60 rendes tanulóval több nem vehető fel. Ha a tanulók száma egy-egy osztályban a 60-at meghaladja, párhuzamos osztály állítandó fel.

16. §. Minden tanuló első félévételre személyesen és rendszerint atyja, anyja, vagy gyámja, illetőleg azok valamely külön megbízottja kíséretében tartozik az igazgatóságnál jelentkezni. Azon szülők, vagy gyámok, kik nem laknak Zomborban, gyermekük, vagy gyámjuk felvételekor alkalmas helyettest kötelesek bemutatni, kire a házi felügyelet- és nevelésre nézve kötelezéseiket és jogaikat átruházzák. A szülők és gyámok e részben minden változtatást az igazgatónál személyesen, vagy írásban tartoznak bejelenteni, ennek viszont joga és kötelessége ott, hol alapos oknál fogva a gondviselést elégtelennek, vagy a befolyást éppen károsnak tartja, megkövetelni, hogy e tekintetben célszerű változás történjék.

17. §. A tantestület az intézet feladatához és helyi körülményeihez képest egybefoglalja azon szabályokat, melyeket az iskolai rend, a jó szokás és nemes erkölcs ápolására alkalmasoknak tart. Ezeket jóváhagyás végett bemutatja a városi törvényhatóságnak s a jóváhagyott szabályokból egy-egy nyomtatott példányt beíratás alkalmával a szülők vagy heyettesök kezébe juttat.

A fegyelmet fokozatosan a tanárok, osztályfőnökök, az igazgató s a tanári szék gyakorolja. Fegyelmi büntetések: intés, dorgálás, a tanári szék előtt való megdorgálás s a kizárás, mely utóbbit az intézet felügyelő bizottsága erősíti meg.

18. §. Minden tanuló kötelezve van a rendes tantárgyakat hallgatni. A tornaórák látogatását, testi fogyatkozás miatt, ideiglenesen, a törvényhatósági tisztí orvos hitelles bizonyítványa alapján, az igazgató elengedheti.

19. §. Az évi tanfolyam, a tanulmányok rendje szempontjából, három időszakra oszlik, melyek számára külön-külön részletes tanterv és a mennyiben módosítása kívánatosnak látszik, örarend is állapítandó meg. — Az első időszak szeptember hó 1-től, december hó 23-ig; a 2-ik december 23-tól a római katolika egyház husvétjáig; a harmadik e husvétől június 29-ig terjed.

20. §. A nagy iskolai szünet június hó 29-től u. a. év szeptember hó 1-ig tart.

Vasárnapon, továbbá a róm. kath. és gör. kel. egyház ünnepnapjain előadások nem tartatnak, a tanulók azonban e napokon az isteni tiszteltn templomokban, tanáraik vezetése mellett, testületileg tartoznak megjelenni. Szerdán és szombaton délután csak a rendkívüli tárgyak adatként elő. A görög keleti ünnepek délutánjára eső előadások, ha az ünnep nem kettős, a legközelebbi szerdán, illetőleg szombaton délután pótolandók. Ilyenkor a rendkívüli tárgyak a rendes előadások végzetével adatként elő.

21. §. A heti órarend úgy állapítandó meg, hogy más egész napiszünet, mint a vasár- vagy ünnepnap, ne szakasza felbe a tanulmányozást.

22. §. Az iskolai tanulmányok kellő vezetése az intézeti igazgató tiszte; az egyes tanárok között minden tanév végén előzetesen ő osztja be a tantárgyakat, kellő tekintettel lévén az oktatás érdekeire, valamint az egyes tanárok képesítésére.

23. §. Az igazgató azon felül az osztályok közvetlen gondozása és vezetése végett minden egyes osztály számára külön főnököt rendel, többnyire azon tanárt, kinek az illető osztályban legtöbb órája van; a főnöknek tiszte a gondjára bízott osztályban a fegyelemnek, a tanítás és nevelésnek egységes szellemben való kezelését minden módon ápolni és elősegíteni.

24. §. A fennálló általános tanterv részletes kidolgozása, a tananyagok módszeres felosztása, a tanítás egybevágo alakítása és kezelésének pontos megbeszélése végett min-

den időszakot megelőzőleg külön tanári u. n. módszeres tanácskozás tartandó, melyben minden tanár elejétől végig részt venni köteles. Az igazgató a tanácskozások vezetésében szem előtt fogja tartani, hogy a szükséges egyöntetűség, a kellő összefüggés és összhangzat a tanításban csak akkor érhető el, ha minden egyes tanár a végzendőket illetően nemcsak általában, hanem azok részleteire, sőt a követendő eljárásra nézve is, kellő módon tájékozva van. Különösen megkövetelendő, hogy minden egyes tantárgy a fennálló tanterv értelmében és keretében kezeltesse és kiváló gond fordítandó a tanuló házi munkásságának, a házi feladatok terjedelmére és minőségének előmozdítására és felosztására.

A tanárok s az igazgató kötelessége.

25. §. Minden egyes tanár kötelessége tanszakát — a módszeres tanácskozások megállapodása szerint — pontosan elvégezni, s a közös oktatás minden segédeszközét felhasználva, arra törekedni, hogy az elvégzett tananyag minden tanulóban — saját képességéhez képest — biztos birtokává váljék.

Minden tanóra való beható, tudatos előkészület ép oly mulhatlan követelménye a tanár hivatásának, mint a kiszabott tanóráknak rendes időben való szigorú megtartása és lelkiismeretes felhasználása.

Az iskolai rend érdekében a tanár, minden akadályoztatása esetén, az igazgatót idejében értesíteni tartozik, hogy a helyettesítésről kellőleg gondoskodni lehessen. A tanórákat, vagy egyéb tanári teendőket az igazgató előleges beleegyezése nélkül más tanárra bízni nem szabad.

26. §. Minden egyes tanóra végén az illető tanár az arra szánt tanulmányi osztálykönyvbe érthető teljességgel bejegyzi, a mit az órán át elvégzett.

A rokon szakok tanárai egymás tanítását meglátogatni tartoznak.

27. §. Az igazgató tanulmányi s fegyelmi tekintetben közvetlen felügyeletet gyakorol az egész intézet fölött. Tiszte mindarra felügyelni, a mi a növendékek erkölcs- és tudománybeli haladására befolyással van. Szemmel tartja tehát, hogy mindegyik tanár pontosan teljesítse kötelességét, hogy az oktatás a különböző szakokban a megállapított terv értelmében s keretében kezeltesse; e célból minden egyes tanár tanóráit több ízben meglátogatja, figyelemmel kísérve a tanítás módját s eredményét; tudomást szerez a házi és iskolai feladatokról s azok javítása módjáról. Ott, hol mulasztást, vagy hiányt vesz észre, megteszi a szükséges intézkedéseket.

28. §. A módszeres tanácskozásokon kívül az iskolai oktatás összes menetének s eredményének közös ellenőrzésére, minden időszak közepén, továbbá a két első időszak végén kettős tanári tanácskozás tartandó, u. n. osztálytanári és tanártestületi.

Az osztálytanári tanácskozás feladata az egyes osztály állapotának ellenőrző konstatálása oly módon, hogy az intézet tanárai — az osztályfőnökök felváltott elnökei alatt — számot adnak a tanítás menetéről.

Az osztálytanári tanácskozás után tartandó az általános tanácskozás. Itt összefoglalandó s tárgyalandó az egyes osztálytanácskozásokban megállapított eredmény s határozandó el — az eredményhez képest — az eljárás az egyes tanulóknak, vagy osztályok irányában, u. n. a dícsérés, intés, stb.

29. §. A karácsonyi és husvéti időszakok végén tartott ellenőrző tanácskozásoknál, az egyes tanulóknak vonatkozó megjegyzésekről a szülők, vagy ezek helyettesei is értesítendőek.

30. §. Az értesítőt az osztályfőnök állítja ki s december 23-án és husvét előtt az utolsó előadási órában osztja ki, minden tanulóknak kötelességévé tévé, hogy atyjának, vagy atyja helyettesének azt bemutassa, vele aláírassa s a legközelebbi első előadáson az osztályfőnök kezébe visszajuttassa.

31. §. A visszakértelt értesítőket az igazgató helyezi el irattárban; ha a tanuló az iskolai év alatt hagyja el az intézetet, az értesítő szolgál, törvényes (15 kros) bélyeggel, pecséttel s új kelettel ellátva, elmeneti bizonyítványul.

32. §. Minden tanév végén június 2-ik felében nyilvános vizsgálat tartatik. Ezt megelőzőleg tartandó az év utolsó, az iskola állapotának s az oktatás eredményének ellenőrzésére szánt kettős tanácskozás, melynek a tanulóknak évi bizonyítványainak elkészítése a főtevé.

33. §. Az osztálytanári értekezlet ezuttal megállapítja — az egész évi tapasztalat alapján — minden egyes fiának mind magaviseletere, mind az egyes tantárgyakban való előmenetelére vonatkozólag bizonyítványt a jegyét.

A magaviselet jelzésére három fokozat használendő: jó, szabályszerű, rossz; az utolsó esetben pontosan ki teendő, miért vonta a tanuló e megjegyzést magára. A tanulmányi előmenetel jelzésére négy fokozat alkalmazandó: jeles, jó, elégséges és elégtelen. Az általános eredmény: jeles rendű, ha a tanulóknak tanulmányi előmenetelénél a rendes tárgyakból legfeljebb két jója van, a többi jeles; első rendű, ha előmenetelében a rendes tantárgyakból nincs elégtelen jegye s végre második rendű, ha előmenetelében a rendes tantárgyakból csak egy elégtelen jegye is van.

A jeles és első rendű osztályzattal bíró tanuló a következő magasabb osztályba lép; ha a tanuló csak egy, vagy két elégtelennel bír, a legközelebbi tanév első napján javító vizsgálatra bocsátatik, a melynek sikeres letétele után a felsőbb osztályba lép.

34. §. Az iskolai bizonyítványt, — törvényes bélyeggel ellátva, — az osztályfőnök állítja ki és írja alá s azt az igazgató saját aláírásával s az intézet pecsétjével hitelesíti.

A bizonyítvány tartalma az osztályfőnök által az osztály főnévkönyvébe jegyeztetik be s ez a tanítást le-
váltárba tétetik megőrzés végett.

35. §. Magántanulók, kik nem vévén részt az intézet oktatásában, magán úton készültek s előmenetelük igazolására nyilvános vizsgálatot kívánnak tenni, ezt csak június 26., 27. és 28-án — az igazgató s az illető osztály tanárai előtt — tehetik.

A vizsgálat írásbeli és szóbeli s kiterjed az azon osztályban előadott összes rendes tantárgyak bevégzett tananyagára.

A vizsgálat eredményéről — a magántanulás kiemelésével — rendes bizonyítvány állítandó ki.

36. §. Az iskolai bizonyítványok és az évi értesítők június 29-én osztatnak ki, a mikor az iskolai év is bezáratik.

37. §. A tanév végén az igazgató jelentését, mely főleg saját eljárását s intézkedéseit — tekintettel a tanárok által a tanév végén beadandó szak- és osztályjelentésekre — az intézet összes anyagi s szellemi állapotát tárgyalja, a tanárok osztály- s szakjelentéseivel együtt terjeszti fel — a tör-

vénnyhatósági bizottság útján — a közoktatásügyi miniszteriumhoz.

38. §. Az igazgató a vezetése alatt álló intézetben végrehajtója lévén az általános törvényes szabályoknak s rendeleteknek, a rendes tanári értekezleteken gondoskodik arról, hogy a felsőbb hatóságok rendeletei a tanárok kellő tudomására jussanak, sőt szükség esetén e végből rendkívüli értekezletet is tartozik egybehozni. Az igazgató felelős továbbá az iroda szabályszerű vezetése, valamint az intézet állapotát s az oktatás haladását nyilvántartókönyvek rendes vezetéseért. Kötelessége arról gondoskodni, hogy a tanári tanácskozásokban a tanári testület egyik tagja által pontos jegyzőkönyv vezettesse s hogy a jegyzőkönyvek hiteles másolatai, a szabályszerű jelentések, a kívánt statisztikai adatok a felsőbb hatóságokhoz kellően és idejében kerüljenek. Az intézet tanárai s tanítóinak testületi, vagy magán beadványai is az igazgató útján s véleménye hozzájárulásával terjesztendők be.

A felügyelő bizottság hatásköre.

39. §. Felügyel arra, hogy az intézet tanártestülete kötelességét szorosan az országos iskolai törvények s e szabályrendelet értelmében teljesítse. E célból az intézet meglátogatására tagjai közül havonként felváltva kettőt-kettőt küld ki, a kik abban az esetben, ha ott törvény- vagy szabályellenes dolgokat tapasztalnak, ezekről a felügyelő bizottságnak s ez a városi törvényhatósági bizottságnak jelentést tenni tartoznak.

40. §. A tanév végén tartandó minden egyes vizsgálaton tagjai által képviselteti magát.

41. §. A tanévi költségvetést legkésőbb a tanévet megelőző május hó első felében a városi tanácsnak beterjeszti. E költségvetésbe felveendő: az évdíjas tanérek személyeinek megnevezése s e szabályok értelmében való díjazása, továbbá a dologi kiadások.

42. §. A tanártestület által kizárt tanulóra nézve vagy megerősíti a tanártestület határozatát, vagy azt — indokolva — visszaveti. Ez esetben magasabb fórumot a törvényhatósági bizottság képez.

III. Fejezet.

Tan- és egyéb díjak.

43. §. Az alsó fokú iparisiskolába járó tanulóknak évi tandíja 3 forint állapotatik meg, mely a beiratáskor egyszerre fizetendő.

44. §. Az alsó fokú kereskedelmi iskola tanulóinak évi tandíja 6 forint állapotatik meg. A díj felében a beírás alkalmával, másik felében pedig február hó első hetében fizetendő.

45. §. A közép kereskedelmi iskola minden tanulója felvételi díj címén egyszer-mindenkorra 2 forint, tandíj felében pedig, ha helybeli illetőségű 12 forint, ha vidéki 20 forint tartozik fizetni. A felvételi díj s a tandíj első fele a beírás alkalmával, a tandíj 2-dik fele pedig február hó első hetében fizetendő le.

46. §. Az alsó fokú ipar és kereskedelmi iskola tanulóinak tandíja, ha a fizetés a megjelölt időben nem teljesítették, közigazgatási úton, a tanonc főnökétől hajtatik be.

A közép kereskedelmi iskola azon tanulóinak, kik a megállapított határidő alatt a tandíjfizetés teljesítése iránt magukat nem igazoltatták, az iskolák további látogatása meg nem engedendő.

47. §. Az iskolai könyvtárra az alsó fokú kereskedelmi iskola tanuló 50 krt, a közép kereskedelmi iskolai tanuló pedig 1 forint tartoznak — beiratás alkalmával — fizetni.

48. §. Az év végén kiadandó értesítőre a közép kereskedelmi iskola tanuló 50 krt tartoznak fizetni. Az alsó fokú ipar és kereskedelmi iskolának csak azon tanulóknak kapnak a tanév végén értesítőt, a kik február hó első felében az értesítő költségeire 50 krt fizettek le.

49. §. A tandíj — beszedése után azonnal — a városi házi pénztárra szállítandó be.

A felvételi díjak tanszerek beszerzésére, különösen pedig a tanári könyvtár gyarapítására fordítandók. Az iskolai könyvtárra fizetett díjak kizárólag csak e célra használandók fel.

50. §. Valamennyi díjat az igazgató, vagy helyettese szedi be; a tandíjak beszedése után azonnal a városi házi pénztárra szállítandók; a felvételi s a könyvtárra fizetett díjakból befolyó jövedelem befizetése után azonnal az előbbi pontban megjelölt célokra fordítandó s az ezekre vonatkozó számadások a beszerzések után a városi tanácsnak terjesztendőek be.

51. §. Az összes díjak kezeléseért a befolyó tandíjak (s nem egyszeresmind a többi jövedelmek) 4 % - a a díjak kezelőjéi illeti. A nyugtatványok nyomtatási költségeit a díjak kezelője viseli.

52. §. Felvételi, az iskolai könyvtári s az értesítőre megállapított díjak fizetése alól egy tanuló sem menthető fel — Oly tanulókat, akik jó magaviseletűek és jeles előmenetelt tettek s ezek mellett szegénységüket kellőleg be igazolják, a tanári testület előterjesztésére a városi tanács a tandíj fizetése alól felmentheti. A tandíj fizetése alól felmentés mindenkor csak tévére szólhat.

53. §. Felvételi vizsgálati díj címén összesen 5 frt, javító vizsgálatért pedig egy-egy tantárgy után egyenkint 5 frt fizetendő. E díjak kettővel több részre, mint a hány tanár vezeti a vizsgálatot, felosztandók s e részekből kettő az igazgatót, mint elnököt, egy-egy pedig a vizsgáló tanárokat illeti meg.

Magán tanulóknak, mielőtt vizsgálatra bocsátatnának, kötelesek a szabályszerű tandíjakat lefizetni. Ezen kívül pedig vizsgálati díj címén 25 frt fizetendő. E díj kettővel több részre, mint a hány tanár vezeti a vizsgálatot, felosztandó s e részekből kettő az igazgatót, egy-egy rész pedig a vizsgáló tanárokat illeti.

54. §. A befizetett díjak semmi körülmények között sem adhatnak többé vissza.

55. §. A városi törvényhatóságnak a felvételi s a tandíjra vonatkozó eme megállapodást rendkívüli esetekben jogában áll egy-egy tanárvé megváltoztatni.

IV. Fejezet.

Könyv- és szertári ügyek.

56. §. Az intézetben létező könyv- és szertárak őrzésével és rendben tartásával az igazgató által az illető szaktanároknak bízattak meg.

A könyv- és szertárak átadása leltár s az átvéve felelőssége mellett történik. Valamennyi szertár s a könyvtár felett az igazgató viszi a főfelügyeletet.

57. §. A rendelkezésre álló pénzek helyes és arányos felhasználása végett minden tanévben, legkésőbb január hóban, rendkívüli tanári értekezletet kell tartani, melyben megállapítatnak az azon évben beszerzendő tárgyak; a

jegyzőkönyv alapján eszközli azután az igazgató a beszerzéseket, kellő számadás mellett.

58. §. A könyv- és szertár-örök kötelesek a tár tárgyai-
ról az igazgató a leltár- és butoratról az intézet megnyitása alkalmával kezdet leltárt, a gyarapodás- vagy fogyásról évenként pótleltárt s minden ötödik évben alap-
leltárt készíteni. E leltárak a városi tanácsnak az igazgató által beterjesztendőek.

V. Fejezet.

Köztisztaság, — egészségügy.

59. §. A tantermek, folyosók s általában az összes iskolai helyiségek tisztántartandók; nevezetesen a portól, pókhálótól s minden, a ragályozási anyagokat bevenni s tovább terjesztési alkalmas tisztatlanságtól mindennap megtisztítandók; a padlózat, ajtók, ablakok, padok naponként megtisztítandók s hetenkint megmosandók; az iskola udvara és környéke szintén tisztán tartandó; A tantermek a tanítás után mindenkor és azonnal hosszabb időn át szellőzendők.

60. §. Ha valamely tanuló a ragályos betegségek bármelyikében szenved, a tanoda látogatását mindaddig eltiltandó, míg az osztályfőnök orvosi bizonyítványt által meg nem győzi arról, hogy tökéletesen meggyógyult s általa ragályozás nem történhetik.

61. §. Ha az intézetben ragályos, vagy járványos kör esetét mutatkoznak, az az igazgató által a városi tanács-
csal — további intézkedés végett — azonnal közlendő.

Harmadik rész.

Személyi ügyek.

62. §. Az intézet tanári testülete áll:

- a) az igazgatóból,
- b) négy rendes tanárból,
- c) egy nyelv-, írás- rajztanítóból,
- d) óradíjas tanárok- és tanítókból.

63. §. Úgy az igazgató, mint a rendes tanárok és rendes tanító Zombor szab. kir. város törvényhatósági bizottsága által egészen azonos módon, mint a választás alá eső városi tisztviselők, csak hogy élethossziglan választatnak.

Nyugdíjaztatásukra nézve a többi városi tisztviselők közé soroztatnak s így reájuk nézve is ugyanazon szabályok érvényesek, mint a többi városi tisztviselőkre.

64. §. Az igazgató évi fizetése 1200 frt, a rendes tanároké 900 frt, a rendes tanítóé 750 frt, az óradíjas tanároké óránként 1 frt, az óradíjas tanítóké óránként 70 kr. A fizetések havonként előre és pedig minden hó 1-én, a városi házipénztárból veendőek fel.

65. §. Igazgató, vagy rendes tanár, esakis középiskolákra képesített tanár lehet. A rendes tanító állásra okleveles tanító választható.

66. §. Díjas tanórák az intézetben működő rendes tanároknak — rendes állásukkal járó heti óráikon felül legfeljebb 24 óráig — továbbá a helybeli állami főgymnasium tanárainak s a helyben működő rendes tanítóknak adhatók. Az alkalmazandó óradíjas tanórákat, az általuk előadandó tárgyakat s előadási óráik számát — a felügyelő bizottság előterjesztésére — a városi törvényhatósági bizottság választja, illetőleg állapítja meg.

67. §. Az igazgató úgy a közép kereskedelmi, mint az alsó fokú ipar és kereskedelmi iskola összes igazgatót teendőit végzi. Ezenkívül mint tanár is működik. Heti óraszámának maximuma 8.

A rendes tanárok közül kettőnek a magyar és német nyelvekből; egynek a matematika-physikából s egynek a rajz- s számtanból kell középiskolákra képesítve lenni. A rajztanár heti óraszámának maximuma 22, a többi rendes tanáré 20.

A nyelv-, írás-, rajztanító kiválon az alsó fokú iskolákban s a közép kereskedelmi iskola előkészítő osztályában tanít. Heti legnagyobb óraszám 22.

Úgy a rendes tanárok, mint a rendes tanító is, tárgyaikon kívül a szükséghez képest más tárgyakat is kötelezve vannak előadni; az igazgató intézkedéséhez képest úgy a közép, mint az alsó fokú iskolákban is tanítani, betegséggel, vagy más akadályoztatás esetén az illető tanároknak — legfeljebb heti 5 óráját — egyfolytában két hétig külön díjazás nélkül átvenni s a könyv- és szertárokat kezelni s rendben tartani. Úgy az intézeti igazgató, mint a tanárok s tanítók speciális kötelességei- s jogairól e szabályzat többi pontjai szólnak.

Az óradíjas tanárok és tanítók az intézetben való nevelés- és tanításra nézve ugyanazon kötelességekkel bírnak, mint az intézeti rendes tanérek. Kötelességmulasztás esetén az igazgatónak előterjesztésére a városi tanács által állásuktól elmozdítandók. Addig, míg a törvényhatósági bizottság az elmozdított helyébe más tanórák jelöl ki, az igazgató kötelessége a városi tanács jóváhagyásával, helyettesről gondoskodni, a ki az elmozdított díjait is élvezi.

Ha valamely tanérek két hétnél tovább van az előadások megtartásában akadályozva, akkor az igazgató óradíjas tanárt, vagy tanítót tartozik a helyettesítéssel megbízni, a ki megfelelő díjazásban részesül.

68. §. Az igazgató az intézeti rendes tanároknak legfeljebb 3 napra terjedő szabadságot adhat. Ily szabadságolás évenként csak kétszer adható. Hosszabb időre, rendkívül fontos esetekben, szabadságot csak a törvényhatósági bizottságnak áll jogában adni.

Az igazgató szabadságot, ha az egy hétnél tovább nem terjed, a városi tanácsot, különben pedig a törvényhatósági bizottságtól nyerhet.

Az igazgató szabadságoltatása, betegsége, vagy más természetű akadályoztatása esetén a városi tanács az intézeti rendes tanárok közül helyettesítést rendel ki, a ki azonban e működéséért külön díjazásra nem tarthat számot.

Az intézeti szolgának felvétele s elbocsátása az igazgató hatásköréhez tartozik.

Rendes tanérek szolgálati vétségei ugyanazon elbírás, illetőleg fegyelmi eljárás alá esnek, mint a többi városi tisztviselők vétségei.

69. §. Minden egyéb, e szabályzatba nem foglalt ügyek feletti intézkedés — az idevágó hazai törvények- s miniszteri rendeleteknek szigorú szem előtt tartása mellett — a városi tanács előterjesztésére, a törvényhatósági bizottságot illeti.

Zombor, 1888. évi március hó 10-én.

Maximovits Szilárd s. k.,
tanácsnok.

Vásár. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy Bács-Almás községben a folyó évi február 3-ára esett, de elmaradt országos vásár helyett, folyó évi március hó 19-én pótvásár tartassék.

Áradás. Megyénk körül a Duna és Tisza a meleg napok beálltával egyre árad.

Halálozás. Topolyáról írják: Haacker Bernát, köztisztviselő polgár, ritka jellemű s jótékony ember, e hó 10-én meghalt. Temetése e hó 11-én óriási részvét mellett ment végbe.

Községek figyelmébe. Ugy az árvtári, mint a községi számadások szerkesztése- és nyilvántartásában szakavatott egyén, aki a magyar, német és szerb nyelvet szó- és írásban bírja, ajánljuk a jelzett számadások szerkesztése- és illetőleg nyilvántartására. Bővebb felvilágosítással szolgál Bittermann Nándor.

Körözés. Kiküls helyesebben Uteski István ismeretlen illetőségű és születés helyü, lopással vádolt molnár, nős, 35 éves, román, közép termetű, fekete szemöldökű és hajú, barna szemű egyén, országos körözése elrendeltetik. Felhívjuk az ország összes hatóságai, miszerint fent nevezettet nyomozni, feltalálása esetén alulírott kir. törvényszékhez kísértetni sziveskedjenek. Zombori kir. törvényszék.

A szomszédnak. A szomszéd kedvét leli abban, hogy minden hatósági intézkedésnek titkos politikai rugókat tulajdonít. Különösen teszi ezt a rendőrkapitányság intézkedéseivel szemben. Kettős célt vél elérni ezzel: egyrészt bosszantani akarja a főkapitányt és az I. alkapitányt, kikre haragszik, mert a képviselőválasztási mozgalmak idejében azok nem engedték az ellenzéki apostolok által a polgárságot elbolondíttatni; más részről pedig az iparosokkal akarja elhitetni, hogy ezen két derek tisztviselő azért jár el ellenükben érelyesen, mert az iparosok egy része az elmult képviselőválasztás alkalmával az ellenzékkel szavazott. A rendőrkapitányság, mint elsőfokú iparhatóság szorosán a törvény értelmében jár el, midőn az iparostillet elljáróságát felosztatta és azokat a jövő választásból kizárta, mert az elljáróság nem felelt meg törvényes kötelezettségeinek és több törvényellenes cselekedeteket engedett meg magának. Az elljáróság a rendőrkapitányság ezen határozatát a tanácshoz megfellebbezte, a tanács pedig a polgármester által személyesen teljesített vizsgálat alapján hozott határozatában kimondotta, hogy habár mindazon törvényellenességek és mulasztások, melyek a rendőrkapitányi határozatban felhoztak, az iparostillet elljáróságát által valóban elkövetettek, mindazáltal a rendőrkapitányság határozatát, tekintettel az elljárósági tagoknak a törvényekbeni járátlanosságára, méltányossági szempontból feloldja és megengedi, hogy az elljáróság jelenlegi tagjai — az elnök kivételével — újlag megválasztatlanságuk miatt az elnök irányában ezen méltányossági indokot az okból nem alkalmazta a városi tanács, mert ő nyíltan kijelenté, hogy a törvény és az iparhatóság utasításainak nem fog megfelelni. Ebből világosan kitűnik, hogy az iparosok némelyike ellenében a rendőrkapitányság semmi más, titkos indokból jár el teljes érelyvel, hanem azért, mert azok a törvény ellen cselekednek. Egyben azt is megemlítem a szomszédnak, hogy sola sem, de legkevésbé március 15-én, a szabadsajtó 40-ik évfordulóján volna szabad valótlanul gondnoki levén Deák Ferenc szerint a szabadsajtónál szóló törvény ezen egy mondatban összefoglalható: „hazudni nem szabad”. Mert valótlan az, hogy Óméltósága a főispán ur az iparosokat a kapitányság határozatának figyelmen kívül hagyására utasította volna; a főispán azokat csakis annak megfellebbezésére utasítván és azoknak kilátásba helyezvén, hogy a tanács a dolgot előbb megvizsgálatni fogja és akkor határozand. Valótlan az is, hogy a főispán megígérte volna, miszerint utasítani fogja a kapitányságot, hogy a zaklatásokkal hagyjon fel. Végre az is valótlan, hogy a kapitányság ellen a fegyelmi vizsgálat elrendelve volna.

O-Kanizsa, 1888. március 11-én.

Az ó-kanizai vadásztársulat eljárását nem egészen helyes színben feltüntető, a „Bácska” 16. számában megjelent nyíltéri közlemény kijavítása, illetve cáfolatúl s a vadásztársulat jó hírnevének megőrzése s főtartása tekintetéből annál is inkább kell felszólalnunk, miután éppen e társulatnak elnöke az, ki nem a rendes uton, hanem holmi nyilatkozatoknak a nyilvánosság elé bocsátásával mintegy semmisen akarja nyilvánítani a társulat azon pontozatjait, melyeknek szigorú megtartását nemcsak szorgalmaznia, de az esetleg ellene vétőket, a közgyűlés közbejöttével szigorúan megbüntetni szent kötelessége volna.

„Obláth Miksa kizárására elegendő ok nem volt” — így nyilatkozik az elnök ur. Hát az 1887-ik évi dec. 11-én megtartott társ. gyűlés 22. szám alatt előforduló határozat semmi? — „Obláth Miksa társulati tag magaviseletét egyhangulag megszügyenítőnek és a társulatra károsnak mondja ki”, — hát ez nem számít semmit? avagy elnök ur dacára e határozatnak nem által mondása mellett megmarad? . . . pedig nagyon kár, mert mindenki tudja, hogy nem az elnök, de a gyűlés hitelesített határozata az irányadó, ami kiviláglik a társ. szerződés 5-ik pontjából, mely így szól: „a társulat tekintet nélkül a megjelent tagok számára, ülésében szótöbbséggel hozza határozatait, mely a társulat minden tagjára nézve feltétlenül kötelező” — ha tehát a társulat Obláthra egyhangulag kimondotta a vétkest, hiába dobálódzik az elnök ur azzal az „erkölcsi, meg a jogi” szemponttal.

Tudunkkal Obláth két gyűlés határozata által lett kizárva: — 1. 1887. dec. 11-én, 2. 1887. dec. 18-án — most tegyük fel, hogy az első gyűlés határozata alakilag hiányos volt, vajjon ugyanezt állíthatja-e elnök ur a másodikról? — amely Obláth előbbi kizárását egyhangulag megerősítette, — midőn a meghívóban az előző gyűlés határozatának újra felvétele előre jeleztetett. Furának tetszik továbbá, hogy éppen az elnök ur az, ki egy, a vadásztársulat szabályai ellen vétő tagnak még tanácsokat is osztogat arra nézve, hogy a vele szemben érdem szerint eljáró társulat határozatának hatályon kívül helyezésére mily lépéseket tegyen; feltűnő az annál inkább is, miután éppen ezen egyénnel szemben viselkedik így, holott egy évvel ezelőtt háromnak is szolgálhatott volna ily böles tanácsal, kik szintén e társulat kebeléből zártak ki; — hogy miért e megkülönböztetés, e tulságos jóakarot?

Különben is elnök ur böles tanácsára Obláth megtette a lépéseket, de fájdalom reá nézve — úgy a főszolgabírói, mint az alispáni hivatal részéről elutasító végzést kapott.

Hogy a bál rendezése közbe bevalasztva lett volna, annak nyoma nincs a bált elhatározó gyűlés hitelesített jegyzőkönyvének 24. pontjában; ha azonban mégis mint ilyen szerepelt, ezt elnök ur felszólítására tette, kinek pedig, hogy egy kizárt tagot ily tisztséggel ruházzon fel, — a közgyűlés hatalmat, megbízást nem adott.

Igy áll a dolog!

Végeztül legyen szabad elnök ur figyelmét a társas szerződés 3. pontjára figyelmeztetve felhívni: „Aki a társulati közgyűlés határozatait áthágja vagy ellene vét, a közgyűlés által kirekeszthető”, s egyuttal kéri, hogy a társulati szerződés minden pontjának szigorú megtartását szíven viselvén, jövőre ne adjon tanácsokat annak kijátszására.

Több ó-kanizsai vaddsz.

Javaslat a városi pótdadó felemelése iránt.

Tekintetes törvényhatósági bizottság!

A f. ó. január hó 25-én tartott törvényhatósági bizottsági ülésből 9. szám alatt kelt határozat folytán, az 1887. évi pénztári kezelés hiány és a netán 1888-ban várható és az előirányzatban fel nem vett költségek fedezése tárgyában van szerencsénk javaslatunkat a következőkben előterjeszteni:

Az 1887. évi költségeloirányzat szerint a házipénztárnak összes azon évbéli kiadásai 180,411 frt 83 kr, bevételei pedig (beleértve a 32 % pótdadót is) szintén 180,411 frt 83 krban állapítottak meg, vagyis a bevételek és kiadások közt a teljes egyensúly helyre lett volna állítva. A zárszámadás tanúsága szerint azonban a tényleges eredmény a következő volt:

bevételek 174,976 frt 63 kr, vagyis — 5,435 frt 20 kr, kiadás 187,957 frt 07 kr, vagyis + 7,545 frt 24 kr és így a tényleges hiány 12,980 frt 44 kr. Szemben ezzel áll a zárszámadás adatai szerint a házipénztár 1887. évi december hó 31-iki pénzkészlete 8848 frt 66 kr.

Ezen készpénzkészletből azonban mint külön rendelkezéssel bíró és így az 1887. évi kezelési hiány fedezésére nem szolgálható összegek levonásba hozandók:

1. a színház átvételére felvett 50,000 frt kölcsönből még rendelkezésre álló 2050 frt, minthogy az az 1887. évi december 31-én még beváltatlan volt 82 db részvény beváltására fordítandó.

2. Levonandó az 1886. évi december hó 31-én a házipénztárban talált 3785 frt 36 kr pénztári maradvány, mely a házipénztárban mint készpénz az 1887. év folyamán kezeltetett ugyan, de a tekintetes törvényhatósági bizottságnak határozata folytán a községi törvény 124. §-a alapján az 1888. évi költségeloirányzat rovatában bevételként már felvételre és emelvégre az 1888. év javára bevételező is lesz.

Ezen összesen 5835 frt 36 krnyi két összeget a zárszámadásilag kimutatott pénzkészletből levonva, kiderül, hogy rendelkezésre álló pénzkészlet a házipénztárban 1887. évi december 31-én volt 3013 frt 30 kr.

Megjegyezni kívánjuk e helyütt, hogy ezen 3013 frt 30 kr egyáltalán nem tekinthető olyenné pénztári maradványnak mely az 1886. XII. t. c. 124. §-a alapján az 1889. évi költségvetésben mint bevétel fel volna használható. A pénztári maradvány fogalma alatt a községi törvény most hivatkozott szakaszának helyes magyarázata szerint nem azon összeg értendő, mely az illető naptári év végén mint pénzkészlet a házipénztárban talált, hanem az alatt csakis azon összeg érthető, mely az illető év terhére teljesített összes kiadások lerovása után a bevételekből feleslegesen maradt. Azon esetben azonban, midőn a teljesítendő kiadások fedezésére a bevételek nem voltak elégségesek, ezen összeg nem tekinthető pénztári maradványnak, hanem csak oly pénzkészletnek, mely az illető pénzügyi időszak zárszámadásában az ezen időszakbeli oly kiadások fedezésére fordítandó, melyek jöllehet a megfelelő időszak pénztári naplójának lezárásakor már esedékesek voltak, lerovásuk bármely okból nem teljesített. Mindezek alapján világos tehát, hogy a házipénztárnak a fentiek szerint 1887. évi december 31-én rendelkezésre állott 3013 frt 30 kr készpénzkészlete első sorban az 1887. évi kiadások fedezésére fordítandó és csak a mennyiben ezek által nem merítettett volna ki, lett volna az 1889. évi költségvetés bevételi rovatában mint rendkívüli bevétel felveendő.

Előre kívánjuk még bocsájtani azon, a tekintetes törvényhatósági bizottság által is ismert körülményt, miszerint a házipénztár egyes alapokból az időközbeli hiányok pótlására a törvényhatósági bizottság jóváhagyásával összesen 15000 frt kölcsönt vett, még az 1887. év elején fel, mely összegből az 1887. év folyamán csakis 15000 frt fizettetvén vissza, ez idő szerint még 13500 frt visszatérítendő. Ezen 13,500 frt függő adósság után 5 % kamat fizetése kötelezetett, azaz ugyanannyi, mint a mennyit az illető alapok pénzügyi részletektől nyertek. Ezen kamat az 1887. év folyamára összesen 683 frt 05 krt tesz ki. Figyelembe véve azt, hogy ezen tőke az 1888. év folyamán átlag egyenlő havi részletekben volna törleszhető, ezen egyes részletek összesített kamatai fejében az eziránt fennálló kamatszámítási elvek szerint az évi kamat fele, vagyis 2-5 % volna ugyancsak az 1888. évre felveendő, minthogy azonban a folyó év három első hónapjában nagyobb mérvű törlesztés ez irányban nem teljesített, szükségesnek tartottuk az 5 % -nak nem felét, hanem háromnegyedét vagyis 3-75 % -ot szükségletül felvenni.

Maga a 13500 frt függő adósság a 12980 frt 44 kr hiány ideiglenes fedezésére fordított, amennyiben tehát ezen hiány más módon leendő fedezése iránt intézkedés tétetik ezen függő adósság törlesztendő lesz.

Ezek kapcsán nem hagyhatjuk figyelmen kívül az 1888. évi városi háztartásnak az előirányzat egyes pontjait módosító azon körülményeit sem, melyeknek már ezuttal figyelembe vétele a városi háztartás realitásának biztosításául szolgál.

A sör és hus fogyasztási adóját újból megállapító 1887. XLVII. t. c. a sör fogyasztási adóját tetemesen emelvén, az eddigi gyakorlat és a szakértők nyilatkozata szerint a sörfogyasztás városunkban minden esetre csökkeni és ehhez képest a sörből várható italmérsi díj is az előirányzathoz képest mintegy 600 frttal apadni fog.

Ugyancsak az előirányzathoz képest mintegy 400 frt elmaradás várható a vám- és helypénzszedési jognál is, mint ezt az 1887. évi eredmény is igazolja.

Végül mint harmadik jövedelmi forrás csökkenést kell felemlítenünk a városi pótdadó apadását is.

Az eddigi gyakorlat szerint ugyanis a jövő évi pótdadózások megállapításánál rendszerint az összes a költségeloirányzat készítésének évében kivetett egyenes állami adó vételet alapul. Az eredmény azonban az adóalap állandó csökkenése és elemi károk következtében adott adóengedések folytán rendszerint az előirányzott bevétel alul maradt. Hogy ezen a költségvetés realitását veszélyeztető körülményt már ez idő szerint is lehetőleg figyelembe vehessük, az 1888. évi községi pótdadótól remélhető bevétel 1000 frttal volna leszállítandó.

Ezen jövedelem elmaradások felül több oly nemű kiadások teljesítése vált vagy pedig fog válni szükségessé, melyekre nézve az 1888. évben költségvetési fedezet ez idő szerint még nem található. Ilyenek első sorban az adóügyi hátralékok feldolgozására és az egyes adókönyvek lezárására alkalmazott rendkívüli munkaerő költségei. Jöllehet ez idő szerint a tekintetes törvényhatósági bizottság csakis az év első három hónapjaira engedélyezte ezen munkálat költségeit, már ezen közgyűlés folyamán is kénytelenek leszünk azok újabb engedélyezését kérlelni és a munkálatok minden valószínűség szerint csakis ezen év végén lesznek befejezhetőek. A havi kiadást átlag 200 frttal számítva, annak megfelelőleg 2400 frt volna e célra szükségletképp előirányzandó.

A városi épületek fenntartásának az 1888. évi költségeloirányzatban csak 1530 frt van előirányozva. Figyelemmel azonban egyrészt a valóban dísztelen, a város közönségének tekintélyét is sértő állapotra, melyben egy tanácskozási mint több tisztviselőnek hivatalos helyiségei vannak és másrészt figyelemmel azon körülményre, hogy a színházi szálloda és a színház épület egyes részeinek nagyobb mérvű javítása még az év folyamán szükségessé fog válni, e címen pótlólag még 1000 frt általán összeg előirányzását látjuk szükségesnek.

Az imént elősorolt kiadások u. m. :
az 1887. évi kezelési hiány 12,980 frt 44 kr,
a 13500 frt függő adósság 1887. évi kamatai (5 %) 683 frt 05 kr,
ugyan ennek 1888. évi időközi kamatai (3-75 %) 506 frt 65 kr,
az adóügyi munkálatokra javasolt 2,400 frt — kr,
az épületek fenntartási rovat emelésére javasolt 1,000 frt — kr,
és végül az italmérsi díj, kövezetvám és városi pótdadó című jövedelem elmaradás összesen 2,000 frt — kr,
vagyis 19,570 frt 14 krt

tesz ki azon összeg, melynek fedezéséről a város közönségének intézkednie kell.

E célból felhasználandó volna első sorban az 1887. december 31-én volt 3013 frt 30 kr pénzkészlet, melynek felhasználásának indokait már fentebb kimutattuk.

Másodsorban fel volna használható a 246,000 frt kölcsön realizálása alkalmával a házi pénztár javára esett 985 frt 50 kr összeg, melynek hovafordítása iránt a városi közönsége 1888. évi február hó 29-én tartott közgyűlésében határozatát függőben tartotta.

Az 1888. évi költségeloirányzat készítése alkalmával nem vétett figyelembe azon körülmény, hogy az italmérsi szabályrendelet életbeléptetése folytán a korcsmáltási engedély- és évi díjak tetemesen növekedni fognak az 1888. évben e címen várható jövedelmi többlet a számvétség hivatalos jelentése szerint mintegy 2000 frtra tehető.

Összegezvén ezen tételeket vagyis:
az 1887. december 31-iki pénzkészlet 3013 frt 30 kr,
a 246,000 frt kölcsönből rendelkezésre álló maradványt 985 frt 50 kr,
és az italmérsi szabályrendelet alapján várható több bevétel 2000 frt — kr,
összesen 5998 frt 80 krra

rug azon összeg, mely fedezésül rendelkezésre áll.

Számba véve tehát a 19470 frt 14 kr
szükségletet és az 5998 frt 80 kr
fedezetet, az ez alkalomból hiány
összesen 13479 frt 34 krt

tesz ki, mely tekintettel arra, hogy ez idő szerint más közjövödelmek rendelkezésre nem állanak, a városi pótdadó utján volna fedezendő.

Az 1888. évi költségeloirányzatnál a városi pótdadó kivetésénél alapul szolgálható összes egyenes állami adó 183,421 frt 78 krban vétett fel. Mint azt azonban már fentebb előadtuk, ezen adóalap részben már eszközölt adóleírások, részben pedig netáni elemi csapások folytán adandó adóengedések folytán apadt, illetőleg apadni fog, minél fogva javaslatunk oda terjed, hogy a városi pótdadó felemelésénél az állami adó összege csakis 175,000 frttal vételessék a számítás alapjául.

Ezen alapnak megfelelőleg a 13,479 frt 34 kr hiány fedezésére az 1888. évi városi pótdadónak 33%-ról 41%-ra, vagyis 8%-al leendő felemelést hozzuk a tekintetes törvényhatósági bizottság előtt javaslatba.

A mondottak alapján tehát indítványunk oda terjed, miszerint ezen előterjesztésünket pótköltségvetésnek tekintvén, a szükségletet 19,470 frt 14 krban, a fedezetet 5998 frt 80 krban megállapítani, a 13,479 frt 34 kr hiány fedezésére pedig az 1888. évi városi pótdadónak 8%-al, vagyis 33%-ról 41%-ra leendő felemelését elhatározni méltóztatssék.

Kelt Zombor szab. kir. város tanácsa mint állandó választmányának 1888. évi március hó 7-én tartott üléséből.

Naptár.

Március.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
16 Pént.	Henrika	Cyriak	4 Gerazim
17 Szom.	Gertrud	Gertrud	5 Konon
18 Vas.	G 7 Sánd., Ed.	G 7 Judica	6 B Sürop.
19 Hétfő	József n. a.	József	7 Basil
20 Kedd	Nicetas	Hubert	8 Theofil

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh megye zsabylai járás Gyurgyevó községben üresedésben levő községorvosi állásra ezennel pályázat hirdettetik.

Pályázni kívánók felhívhatnak, hogy az 1876. évi XIV. t. c. 143. §. és az 1886. évi XXII. t. c. 73. §-ai értelmében felszerelt és a szerb vagy bármely szláv nyelv tudását igazoló okmánnyal ellátott kérvényeiket bezárólag folyó 1888. évi **ápril hó 20-áig** ezen szolgabírósnál benyújtani el ne mulasszák, mert később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Az orvosi javadalmas az következő:

1. Évi 700 frt készpénzfizetés.
2. A község közepén fekvő csinos és tág természetbeni lakás, melléképületekkel és 800 ööl kerttel.
3. Látogatási díjak nappal 20 kr, éjjel 40 kr.
4. Halottszemle 20 kr. Bővebb felvilágosításért pályázni szándékozók alulírottához fordulhatnak.

Kelt Zsabylán, 1888. március hó 12-én.

Raics Miklós,
főszolgabíró.

3-1

45. sz.
tkvi 1887.

Árverési hirdetmény.

A kulai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Erzsébet végrehajtónak Szilka János végrehajtást szenvedő elleni 65 frt 80 kr tők-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kulai kir. járásbíró területeán levő, Bácsujfalu községében fekvő, a Bácsujfalu 262. sz. tjkben A. I. 328 r. sz. alatt foglalt Szilka János nevében álló házra az árverést 400 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1888. évi ápril hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor Bácsujfalu községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvények 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában megjelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kikiáltási árban, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kulán, 1887. évi december hó 6-ik napján

A kulai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság.

Néhai Mártonfy Károly háza a Deák Ferenc-körúton (Szelencse külváros 52. sz.) szabad kézből eladó. Felvilágosítással szolgál: Jeszenszky Dezső főgymn. tanár.

7379. sz.
tkvi 1887.

Árverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtónak Feszler Mátyás és neje sz Merkle Katalin végrehajtást szenvedő elleni 500 frt tők-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék, a zombori kir. járásbíró területeán levő, Sztanisicson fekvő, a sztanisicsi 1627. sz. tjkben A. I. 9-16. sorsz. alatt Feszler Mátyás és neje Merkle Katalin nevében álló 1/8 telekre 1020 forintban, ugy az ugyanottani 1416. sz. tjkben Feszler Mátyás nevében álló A. 7447/a hr. sz. 300 öölnyi szőlőre 212 frt kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi ápril hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor Sztanisics községében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagy készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1887. évi november hó 19. napján

A zombori kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint a közelmúltban elhunyt **Sóska István** 25 év óta fennálló, jó hírnek örvendő, egy a fokozott igényeknek is megfelelő, nagy forgalú és a megyében az első és keresett

kocsigyártó és kárpitos üzletét

folyó évi március 6-ától átvettem.

Magyarország több jöhrben álló kocsigyáraiban **mint első alkalmazott elismeréssel működtem**, most, midőn ezen üzletet átvettem, azon reményben vagyok bátor a nagyérdemű közönség becses pártfogását kikérni, miszerint fő törekvésem, a szélesen ismert üzlet eddigi jó hírnevét **pontos, gyors és mérsékelt ároni kiszolgáltatás által** még inkább fokozni és a nagyérdemű közönség igényeit minden tekintetben kielégíteni.

Üzlet a Sóska István volt kocsigyártó és kárpitos előbbi üzlethelyiségében. (Deák körút 141. házszám.)

Kész hintók raktáron!

Vidéki megrendeléseket pontosan és gyorsan teljesít

3-2

Szabadka Mihály
kocsigyártó és kárpitos Zomborban.

Zombori kereskedelmi és iparbank kézizálog-kölcsön-osztálya.

Zálog-árverés 1888. évi március hó 24-én.

Mindazon **ékszerek és zálogtárgyak**, melyek 1888-ik évi február hó 24-én, és pedig 1-1525. számig ki nem váltattak vagy át nem irattak (meghosszabbítottak), **f. évi március hó 24-én a zombori kereskedelmi és iparbank zálog-kölcsön-osztály helyiségében** (Bikár Simon-féle ház), délelőtti 1/2 10-12-ig és délután 2 1/2-4 1/2 óráig tartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Fizetési halasztások 4 nap a kitűzött határidő előtt történhetnek.

Hogy az árverés napján minden zavarnak eleje vételessék, megjegyzendő: azon zálogtárgyakat, melyeknek határideje már lejárt és az árverezésre kiszemeltetett, sem kiváltani, sem átírni nem lehet.

Zomborban, 1888. évi március hó 1-én.

3-2

Ifj. Radoszavlevits György,
üzletvezető.

Szénaeladás.

Heincz Albert kis-sztapári birtokán, mintegy 100 szekér elsőrendű széna, szekér számra eladó. A három szarvasra megrakott lovas szekér széna ára 12 forint.

4-4

Földbirtokosok figyelmébe.

Az angol osztrák bank rög-gazdasági igazgatósága a mosorini biztosított tiszta öblözetben száz holdankint bérbe ad kitünő legelőt szarvasmarha és birka számára, a folyó évre.

Írás vagy szóbeli tudakozványokra rögtön kimerítően válaszol az Ujvidéken lakó gazdasági igazgató **Háy Sámuel ur.**

3-2

142. szám.

1888.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini tek. kir. járásbíró 3769 számú végzése által Radics Zsuzsanna doroszlói lakos végrehajtójára Nagy Mihály doroszlói lakos ellen 474 frt 35 kr. tőke, ennek 1886. évi szeptember hó 7-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 28 frt 78 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 660 frtra becsült nyomtatógép, 100 akó bor és kádból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 963/1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Doroszlón, alperes lakásában leendő eszközzésére 1888. évi március hó 31. napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a veuni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1888. évi március hó 11-én.

Oláh János,
kir. bír. végrehajtó.

134. sz.

1888.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az óbecsei kir. járásbíró 841/1888. számú végzése által az első magyar üvegyár-részvénytársaság végrehajtójára Krausz Ignác ellen 355 frt 25 kr. tőke, 152 frt 20 kr. után 1887. évi december 17-ől, 203 frt 05 kr. után 1888. jan. 4. napjától számítandó 6% kamatai, és eddig összesen 67 frt 45 kr. perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 707 frt 20 krra becsült különféle bolti üveg, porcellán, majolika és egyéb árukól álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1118/p.1888. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Óbecsén végrehajtó lakásán leendő eszközzésére 1888. évi március hó 19-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a veuni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Óbecsén, 1888. évi március hó 9-én.

Albrecht Ágoston,
kir. bír. végrehajtó.

BILANZ

der Bácsér Hilfsgeossenschaft vom 1-ten Jänner bis Ende Dezember 1887.

Folio Nr.	Activa	Betrag		Folio Nr.	Passiva	Betrag	
		fl.	kr.			fl.	kr.
C. 51	Saldo mit Ende Dezember 1887	3062	45	H. 7	Gründungsbeitrag-Conto		2438
H. 12	Mobilien und Utensilien nach Abrechnung von 20% Abnützung	143	08	" 18	Reservefond vom Jahre 1886	2485	60
" 28	Escompte-Conto	1477	18	" 26	Theilnehmer-Conto		107070
				" "	Theilnehmer-Zinsen v. Jahre 1886	4366	76
				" 27	Interessenten-Conto, incl. der capitalisirten Zinsen		8093
				" 33	Reescompte-Conto		21450
				" 19	Reingewinn 2056 Antheile á 1 fl. 16 kr.		2384
							96
							23
		1509	24				23

Mit den Haupt- und Hilfsbüchern verglichen und übereinstimmend befunden.

Bács, den 16-ten Feber 1888.

Ignaz Schweizer,
Director.

Franz Resch,
Cassier.

Samuel Weisz,
Buchhalter.

Vinzenz Mladoniczky,
Revisor.

Josef Ertl,
Revisor.

Josef Resch,
Revisor.